

[Holstein.]

med Folketinget? Hensigten med Bestemmelserne om Landstingets Opløselighed har netop været, naar der var Uoverensstemmelse mellem de to Ting, at henskyde Spørgsmaalet om denne Uoverensstemmelses Udjævning, hvis den er uoverstigelig, til Afgørelse efter en Opløsning af Landstinget, men en Opløsning, som kun kan finde Sted efter en normal 4-aarig Folketingsperiodes Udløb. Man har med andre Ord fra Grundlovsgiverens Side villet slaa koldt Vand i Blodet paa de ophidsede Partilidenskaber. Man har villet sige: Lad os nu vente og se, lad os vente den normale Folketingsperiode ud, og lad os saa se, om I efter den normale Periodes Udløb igen kommer ind med Flertal i Folketinget, og sker det, kan I opløse Landstinget paa en Sag, hvorom det i denne Periode har vist sig umuligt at naa til Enighed mellem de to Ting. Men Grundlovsgiverne har med velberaad Hu ikke villet være med til, at en Regering, saa snart den er i Bekneb med de Love, den ønsker at gennemføre, straks skal kunne benytte et hvilket som helst Lovgivningsanliggende, føre det op i Landstinget og, naar Landstinget ikke vil make ret, som Regeringen vil have det, saa opløse Folketinget, og hvis den igen kommer ind med Flertal i Folketinget, præsentere sig og sige: vær saa artig, nu har I at vedtage det, som Flertallet i Folketinget ønsker. En saadan Forfatningspraksis ligger ganske udenfor Grundlovens Ord og udenfor Grundlovens Hensigter, og skulde det virkelig være Regeringens Tanke og Ønske at søge at gennemføre en saadan forfatningsmæssig Praksis, saa vil jeg for mit Vedkommende sige, at hvis Oppositionen ikke paa det kraftigste og bestemtteste vil modsætte sig denne Praksis, maatte Oppositionen meget hellere subsidiært, som det mindre Onde, gaa med til en Forfatningsændring paa det Grundlag, at Landstinget ikke faar den absolutte Vetoret, som det nu har efter Forfatningen, men kun faar et suspensivt Veto, men saaledes, at Landstinget har i sin Magt at fremkalde, ikke en Folketingsopløsning, ikke et *Folketingsvalg*, hvor man kæmper om Magten, om den politiske Magt i Folketinget, men en *Folkeafstemning*, hvor der stemmes om den paagældende bestemte, konkrete Sag, og hvor Partilidenskaberne derfor aldeles ikke vil kunne forfuske Billedet af Vælgernes Stilling til den paagældende Sag, saaledes som naar Sagen gøres til Genstand for et Folketingsvalg, hvor der først og fremmest kæmpes om den politiske Magt i Folketinget.

Jeg har ønsket at fremhæve dette, fordi de Udtalelser, der er fremkommet om dette Spørgsmaal fra den ærede konservative Ordfører, synes mig lidet betryggende, synes mig at indeholde en Leflen, en ikke ringe Leflen med dette nye Standpunkt, med denne nye Praksis, som den højtærede Regering er ved at slaa ind paa, som den for saa vidt er slaaet ind paa ved det Valg, der har fundet Sted, og som den har stillet i Udsigt at ville fortsætte med, saa vist som den højtærede Statsminister jo offentligt har tilkendegivet, at hvis Landstinget ikke makker ret, kan han godt tænke sig at blive ved med Folketingsopløsninger. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte nemlig om Valget, at

„det, som i hvert Fald er sket ved dette Valg, er dette, at Landstingets Nej i en stor betydningsfuld Sag har fremkaldt et Folketingsvalg“,

— det maa formodentlig være Valutaspørgsmaalet, han siger til —

„man var inde paa noget lignende i 1919, men det er, saa vidt jeg kan skønne, første Gang, man har set, at en Afgørelse i Landstinget har haft saadanne storpolitiske Konsekvenser“,

og saa siger det ærede Medlem yderligere: „Jeg siger ikke noget hertil, jeg tilføjer blot . . .“

Altsaa, det ærede Medlem siger ikke noget til, at Regeringen har opløst Folketinget paa Uoverensstemmelsen med Landstinget om Valutaspørgsmaalet.

„Jeg siger ikke noget hertil, jeg tilføjer blot, at ogsaa ud fra mine egne Betragtninger kan dette være rimeligt, naturligt, saaledes som de politiske Forhold nu en Gang er og et langt Stykke Tid frem kan komme til at ligge her i Landet. Og jeg tilføjer yderligere, at Konsekvensen heraf kan naturligvis ikke være den, at man siger — og det hævdede jeg ogsaa inden Valget —, at Landstinget skal underkaste sig eller bøje sig, men Konsekvensen maa naturligvis være, at paa det Spørgsmaal, der er Valgets, maa et stort og betydningsfuldt Hensyn tages til, hvordan Vælgerne har talt.“

Ja, jeg ser ikke rettere end, at i disse Udtalelser ligger en Accept, en Godkendelse af den parlamentariske Praksis, som den højtærede socialdemokratiske Regering her ved det stedfundne Valg er begyndt at slaa ind paa. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller finder det endda rimeligt, at Folketinget er blevet opløst paa et Spørgsmaal som Valutalovforslaget, og han